

چگونگی ظهور اشیاء - قسمت دوم

چنانکه گفتیم خود شیئی فاقد ظهور است و ظهورش بستگی به اثر عالی و مثالی است که از مؤثرش در او قرار گرفته و شدت ظهورش بستگی به دوری و نزدیکی به مؤثر دارد و در تمامی شئون و حدود و کم و کیف خود از مؤثر مدد میگیرد.

آن مدد که منظور همان ظهور مؤثر است، طبق قابلیت اثر و بر حسب حدود و شئونات او رنگ گرفته و انوار مختلفی را ساطع میکند که هر کدام مناسب یکی از حواس ظاهری و باطنی است.

به زبان دیگر شئون شیئی مانند آینه هایی با قابلیت های متفاوتی است که همه نشان از ظهور مؤثر دارند اما همین اختلاف قابلیت ها باعث میشود که انوار مؤثر به اشکال مختلفی ظهور پیدا کنند. و این است معنی انه لا یری فیها الا نورک و لا یسمع صوت الا صوتک و معنی ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل تری من فطور.

این مطلب کلیدی بود که بسیاری از مشکلات حکما و دانشمندان را حل میکند و مسائل پیچیده زیادی را توضیح میدهد اگر فهمیده باشید.

حال به بحث اصلی باز میگردیم.

بنابر توضیحات فوق رنگ چیزی است که شأنش ظاهر شدن برای چشم و بینایی است یعنی صفت و حد و شأنی از شئونات شیئی است که نور مؤثر را مناسب چشم بازتاب میدهد. لذا هر چه به مبدأ نزدیک تر

باشد نور مؤثر جلوه بیشتری داشته و بساطت و ظهور شدیدتری خواهد داشت به طوری که خود نیز نور نامیده میشود و هر چه از مبدأ دور شود بنفسه رنگی است که برای ظهورش نیازمند فاضل نور شیئی دیگری خواهد بود.

در هفته بعد به توضیح ارتباط بین نور و رنگ میپردازیم.